

אויפן וועג שטייט אַ בוים Oyfn Veg Shteyt A Boym

Ballad style

Oy-fn veg shteyt a boym, shteyt er an - ge-boy-gn, a-le feyg-l funem boym zenen zikh tse-
floy-gn. Dray keyn miz-rekh, dray keyn may-rev, un der resht keyn du-rem, un dem boym ge-
lozt a leyn, hefker far - n shtu-rem. Zog ikh tsu der mame: her, zolst mikh nor nit shte-rn,
vel ikh ma - me, eyms un tsvey bald a foy-gl ve - rn... Ikh vel zi - tsn oy-fn boym un vel im far -
vi - gn, i-bern vin-ter mit a treyst, mit a sheynem ni - gn. Yam ta ri ta ri, ta ri ta ri ta ri
ta ri ta ri ta ri ta ri ta ri tam; yam ta ri ta ri ta ri ta ri ta ri ta ri ta ri tam.

זאָגט די מאַמע: „נישט, קינד“,
און זי וויינט מיט טרערן.
„קענסט חלילה אויפן בוים
מיר פאַרפֿרוירן ווערן.“

זאָג איך: „מאמע, ס'איז אַ שאָד
דיינע שיינע אויגן“ —
און איידער וואָס, און איידער ווען,
בין איך מיר אַ פּוּגל.

וויינט די מאַמע: „איציק קרוין,
נעם, אום גאָטעס ווילן,
נעם כאָטש מיט אַ שאַליקל,
זאָלסט זיך נישט פאַרקילן.“

„די קאַלאַשן נעם דיר מיט,
ס'גייט אַ שאַרפֿער ווינטער —
און די קוטשמע טו דיר אָן,
וויי איז מיר, און ווינד מיר.“

אויפן וועג שטייט אַ בוים
שטייט ער איינגעבוין,
אַלע פּוּגל פונעם בוים
זענען זיך צעפֿלויגן.

דריי קיין מזרח, דריי קיין מערב,
און דער רעשט קיין דרום.
און דעם בוים געלאָזט אַליין,
הפּקר פאַרן שטורעם.

זאָג איך צו דער מאַמע: „הער,
זאָלסט מיר נאָר נישט שטערן,
וועל איך, מאַמע, איינס און צוויי
באַלד אַ פּוּגל ווערן.“

„איך וועל זיצן אויפן בוים,
און וועל אים פאַרווייגן
איבערן ווינטער מיט אַ טרייסט, —
מיט אַ שיינעם ניגון.“

„און דאָס ווינטער־לייבל געם,
 מו עס אָן דו שומה,
 אויב דו ווילסט נישט זיין קיין גאסט
 צווישן אלע מויטע.“ —

כ'הויב די פליגל. ס'איז מיר שווער
 צו פיל, צו פיל זאכן,
 האָט די מאמע אָנגעטאָן,
 דעם פייגעלע דעם שוואַכן.

קוק איך טרויעריק מיר אַריין
 אין דער מאַמעס אויגן:
 ס'האַט איר ליבשאַפט נישט געלאָזט
 ווערן מיך אַ פליגל.